

Sygn. akt I C 63/11

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 24 września 2013 r.

Sąd Rejonowy dla Wrocławia - Krzyków Wydział I Cywilny

w składzie:

Przewodniczący: SSR Magdalena Zdrzałka-Szymańska

Protokolant: Alicja Ziomek

po rozpoznaniu w dniu 9 września 2013 r. we Wrocławiu

na rozprawie

sprawy z powództwa A. J.

przeciwko (...) S.A.

przy udziale interwenienta ubocznego Towarzystwa (...) SA

o zapłatę

I. oddała powództwo;

II. zasądza od powódki A. J. na rzecz strony pozwanej (...) S.A. i interwenienta ubocznego Towarzystwa (...) S.A. koszty postępowania w całości, pozostawiając ich szczegółowe rozliczenie referendarzowi.

UZASADNIENIE

Powódka A. J. wniosła o zasądzenie od strony pozwanej (...) S.A. z siedzibą w B. kwoty 33.767 zł wraz z odsetkami ustawowymi od kwoty 15.046,73 zł od dnia 27 stycznia 2010 r. do dnia zapłaty oraz kosztów procesu według norm przepisanych.

W uzasadnieniu pozwu podała, że na przełomie marca-czerwca 2009 r. strona pozwana była wykonawcą zadania inwestycyjnego „Remont drogi Krajowej nr (...) B. – Ż. – Z.” odcinek B P. – M.. Prowadzone roboty przebiegały przy ul. (...) w W., gdzie zamieszkuje powódka. Podczas wykonywanych prac strona pozwana dokonała zerwania pasa asfaltu po prawej stronie jezdni, nie dokonując przy tym odpowiedniego oznakowania oraz zabezpieczenia dojazdu do posesji znajdujących się w pobliżu prac drogowych. Niejednokrotnie podczas wyjazdu z posesji napotykała wiele trudności z bezpiecznym wyjazdem samochodem. Nawierzchnia pasa drogowego znajdowała się w znacznym obniżeniu od pierwotnej wysokości. Powodowało to liczne uszkodzenia nadwozia. W toku prac powódka zgłaszała prośby kierownikowi budowy o podsypanie podjazdu, w celu swobodnego wyjazdu. W związku z użytkowaniem remontowanej drogi doznała szkody na pojeździe marki B. (...). Zniszczeniu uległy m.in. okładzina zderzaka, dolna przysłona, przednia osłona silnika, wahacz poprzeczny, piasta koła i dolny poprzeczny wahacz. Powódka zleciła wykonanie kosztorysu firmie (...), która określiła wysokość powstałej szkody na kwotę 12.937,63 zł. W dniu 11 maja 2009 r. podczas wyjazdu z posesji stanęła na wyjeździe w taki sposób, że nie mogła kontynuować dalszej jazdy. O fakcie tym zawiadomiła kierownika budowy, który zaniechał pomocy i odmówił kontaktu z poszkodowaną. Na skutek robót prowadzonych przez stronę pozwaną pojazd powódki utracił pierwotną wartość rynkową. Jest pojazdem niesprawnym, wymagającym szeregu napraw i konserwacji. Powódka znajduje się w trudnej sytuacji życiowej i musi

dbać o swoje zdrowie psychiczne jak i fizyczne. Wobec utraty sprawnego samochodu powódka nie jest w stanie użytkować go w jakikolwiek sposób, a pojazd znajduje się na jej posesji, niesprawny, narażony na znacznie ujemne temperatury zewnętrzne. Odszkodowanie zostało obliczone na podstawie danych i kwot wynajmu samochodu według średnich cen obowiązujących na rynku najmu samochodów za okres od zgłoszenia szkody w dniu 26 maja 2009 r. do września 2009 r. Strona pozwana nie uiściła powódce kwoty 12.937,36 zł wynikającej z kosztorysu E.'s nr 75, kwoty 250,10 zł tytułem faktury VAT nr (...) oraz kwoty 1.859 zł tytułem faktury VAT (...). W dniu 25 maja 2009 r. pełnomocnik powódki skierował do strony pozwanej wezwanie do zapłaty. W odpowiedzi strona pozwana poinformowała, że całą sprawę przekazała firmie ubezpieczeniowej. W dniu 17 września 2009 r. firma (...) sp. z o.o. wskazała, że postępowanie likwidacyjne uległo zawieszeniu do czasu dostarczenia niezbędnych dokumentów przez stronę pozwaną. Do dnia wniesienia pozwu sprawie nie został nadany bieg wskutek zaniechań strony pozwanej.

W odpowiedzi na pozew strona pozwana wniosła o oddalenie powództwa oraz zasądzenie od powódki kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa procesowego oraz opłaty skarbowej od pełnomocnictwa. Uzasadniając swoje stanowisko wskazała, że powódka nie wykazała, aby uszkodzenia opisywane przez rzeczoznawcę w ekspertyzie załączonej do pozwu miały związek z robotami prowadzonymi przez stronę pozwaną. Wbrew twierdzeniom powódki, strona pozwana przygotowała w sposób należyty teren budowy, tj. miejsce prowadzenia robót było oznakowane zgodnie z projektem organizacji ruchu a wjazdy do posesji były podsypywane na bieżąco. W ocenie strony pozwanej nie jest możliwym aby wskutek poruszania się zgodnie z zasadami ruchu drogowego po remontowanej drodze, w pojeździe powódki powstały takie uszkodzenia jak opisywane. Uszkodzenia te zdaniem strony pozwanej są konsekwencją wieloletniej eksploatacji pojazdu, a nie krótkotrwałego poruszania się po remontowanej drodze. Z ostrożności procesowej strona pozwana zakwestionowała również wysokość poniesionej szkody, która jest znacznie zawyżona. Przedłożona faktura VAT nr (...) obejmuje zwykle usługi serwisowe (wymiana oleju, odgrzybianie), które nie pozostają w związku z jakimikolwiek uszkodzeniami mechanicznymi. Powódka nie przedstawiła również żadnych dowodów na to, że nie mogła we wskazanym przez nią okresie korzystać z samochodu, jak również że faktycznie poniosła koszty wynajmu. Strona pozwana zaprzeczyła również, aby zaniechała dostarczenia dokumentów ubezpieczycielowi, a wezwanie o przedłożenie dokumentów dotyczyło powódki. Wszelka dokumentacja została przekazana przez stronę pozwaną ubezpieczycielowi.

Pismem z dnia 11 kwietnia 2011 r. Towarzystwo (...) S.A. z siedzibą w W. zgłosiło przystąpienie do sprawy w charakterze interwenienta ubocznego po stronie pozwanej i wniosła o oddalenie powództwa oraz zasądzenie od powódki kosztów procesu według norm przepisanych. W uzasadnieniu stwierdziła, że przeprowadził postępowanie likwidacyjne i ustalił, że odszkodowanie za szkodę powstałą w dniu 11 maja 2009 r. polegającą na uszkodzeniu pojazdu z tytułu umowy ubezpieczenia OC dla przedsiębiorców, nie przysługuje. Strona pozwana dopełniła wszystkich wymaganych przepisami obowiązków, a powódka nie wykazała, iż do uszkodzeń samochodu doszło na remontowanym przez pozwanego odcinku drogi. W ocenie interwenienta ubocznego uszkodzenia w pojeździe powódki powstały na skutek wieloletniej eksploatacji pojazdu. Powódka nie przedstawiła również żadnych dowodów na to, że nie mogła korzystać z samochodu, w związku z czym zmuszona była wynajmować inny pojazd przez okres 144 dni.

W dalszym toku postępowania strony pozostały przy swoich stanowiskach.

Sąd ustalił w sprawie następujący stan faktyczny:

W okresie od marca do czerwcem 2009 r. strona pozwana (...) S.A. z siedzibą w B. wykonywała na podstawie protokolarnego przekazania prace budowlane polegające na remoncie drogi krajowej nr (...) w miejscowości W. i M. na długości około 8 km. Prace obejmowały ul. (...) w miejscowości W., przy której mieszka powódka A. J..

Dowód:

- protokół przekazania terenu budowy, akta szkody nr 430/1015125
- zeznania świadka S. S., k. 245-247

- przesłuchanie powódki, k. 458

Zakres robót obejmował budowę odcinka kanalizacji deszczowej, remont nawierzchni bitumicznej na całym odcinku drogi oraz wybudowanie nowych chodników. Odcinek remontowanej drogi przy posesji powódki wynosił około 700 m i odbywał się na nim ruch dwukierunkowy. Różnica wysokości pomiędzy remontowaną nawierzchnią drogi a wjazdem do nieruchomości powódki wynosiła około 15 cm. Wjazd był dwa razy dziennie podsypywany destruktem bitumicznym, a droga była odpowiednio oznakowana ograniczeniem prędkości ruchu, informacją o robotach budowlanych oraz pachołkami.

Dowód:

- dokumentacja fotograficzna, k. 116-120

- zeznania świadka S. S., k. 245-247

W dniu 28 kwietnia 2009 r. powódka dokonała serwisu swojego samochodu marki B. (...) o nr rej. (...) w B. (...) Serwis (...), w trakcie którego wykonano diagnozę komputerową, komputerową geometrię kół, odgrzybianie wentylacji, wymianę oleju oraz wkładu filtra. Z tytułu wykonanego serwisu wystawiono fakturę VAT nr (...).

Dowód:

- faktura VAT nr (...), akta szkody nr 430/1015125

W dniu 8 maja 2009 r. S. G., prowadzący działalność gospodarczą pod firmą (...) rem S. G.", dokonał na wniosek powódki kalkulacji szkód w jej samochodzie. W wyniku dokonanego kosztorysu stwierdzono, że uszkodzona była m.in. okładzina zderzaka, krata wlotu powietrza dolna, osłona silnika, wahacz poprzeczny, piasta koła oraz tłumik. Łączny koszt naprawy uszkodzeń wyceniono na 12.937,63 zł. Wykonawca kosztorysu wystawił powódce fakturę nr (...) na kwotę 250,10 zł.

Dowód:

- kosztorys E.'s nr 75 z dnia 8 maja 2009 r., k. 19-21

- dokumentacja fotograficzna, k. 22-27

- faktura VAT nr (...), k. 30

- zeznania świadka J. G., k. 302

- przesłuchanie powódki, k. 458

W dniu 11 maja 2009 r. powódka zawiesiła się na podjeździe, mając z niego utrudniony zjazd. Zgłosiła kierownikowi robót strony pozwanej S. S., iż ma problemy z wjazdem na teren swojej posesji, a w jej pojeździe powstały szkody na łączną kwotę 12.000 zł.

Dowód:

- zeznania świadka S. S., k. 245-247

- przesłuchanie powódki, k. 458

Strona pozwana była ubezpieczona u interwenienta ubocznego Towarzystwa (...) S.A. z siedzibą w W. (obecnie Towarzystwo (...) S.A.) w zakresie odpowiedzialności cywilnej z tytułu prowadzonej działalności w zakresie m.in. budowy dróg, ulic i placów.

- bezsporne

W dniu 25 maja 2009 r. powódka wezwała stronę pozwaną do zapłaty kwoty 15.046,73 zł z tytułu szkody na pojeździe powódki. Postępowanie likwidacyjne było prowadzone przez (...) sp. z o.o., a następnie przez interwenienta ubocznego.

Dowód:

- akta szkody nr 430/1015125

- zeznania świadka A. M., k. 243-245

W sierpniu 2009 r. powódka dokonała naprawy swojego samochodu.

Dowód:

- protokół szkody w pojeździe z dnia 28.08.2009 r., akta szkody nr 430/1015125

- zeznania świadka A. M., k. 243-245

W dniu 1 września 2009 r. powódka zawarła z M. W. umowę najmu samochodu osobowego marki B. o nr rej. (...) na okres od dnia 1 września 2009 r. do dnia 30 stycznia 2010 r. Czynsz najmu strony ustaliły na 130 zł dziennie.

Dowód:

- umowa najmu z dnia 1 września 2009 r., k. 36

Decyzją z dnia 20 stycznia 2010 r. interwenient uboczny odmówił powódce wypłaty odszkodowania.

Dowód:

- pismo z dnia 20 stycznia 2010 r., akta szkody nr 430/1015125

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo nie zasługiwało na uwzględnienie.

Bezspornym w niniejszej sprawie był fakt, iż strona pozwana (...) S.A. z siedzibą w B. była wykonawcą prac budowlanych polegających na remoncie drogi krajowej nr (...) w miejscowości W.. Poza sporem była również okoliczność ubezpieczenia strony pozwanej u interwenienta ubocznego Towarzystwo (...) S.A. z siedzibą w W.. Kwestią sporną było natomiast powstanie szkody w samochodzie powódki marki B. oraz odpowiedzialności strony pozwanej za powstałą szkodę.

W pierwszej kolejności wskazać należy, że ustalając stan faktyczny Sąd oparł się na przedstawionych przez strony dokumentach, a w szczególności protokole przekazania terenu budowy, dokumentacji fotograficznej budowy i aktach szkody nr 430/1015125, a także na zeznaniach świadków A. M. i S. S.. Zeznania te są bowiem spójne, logiczne i znajdują potwierdzenie w zgromadzonym materiale dowodowym. Za niewiele wnoszący do spraw Sąd uznał dowód z przesłuchania powódki, gdyż przedstawiona przez nią wersja wydarzeń była ogólnikowa i nie wskazywała na konkretne zdarzenia wywołujące szkodę, a jedynie na fakt regularnego przejeżdżania po remontowanym podjeździe. Dla rozstrzygnięcia sprawy nie zostały uznane za istotne zeznania świadka J. G. w zakresie, w jakim odnoszą się do odpowiedzialności strony pozwanej za szkodę w pojeździe powódki. Wnioski świadka w opisywanym zakresie wynikają w znaczącej mierze z jego własnych przemyśleń, a nie konkretnych faktów. Pozostają również w sprzeczności z opinią pisemną oraz uzupełniającą opinią ustną biegłego sądowego z zakresu techniki samochodowej i wypadków drogowych M. Ł., którą to opinię Sąd uznał za rzetelną, stanowczą oraz zgodną z zasadami logiki i wiedzy powszechnej.

Zgodnie z art. 652 kc jeżeli wykonawca przejął protokolarnie od inwestora teren budowy, ponosi on aż do chwili oddania obiektu odpowiedzialność na zasadach ogólnych za szkody wynikłe na tym terenie. W niniejszej sprawie strona pozwana bez wątplenia przejęła od inwestora teren budowy, co wynika z protokołu przekazania terenu budowy znajdującego się w aktach szkody nr 430/1015125. W celu przypisania jej odpowiedzialności odszkodowawczej nie wystarcza jednak spełnienie przesłanek z przywołanego przepisu, ale także z art. 415 k.c., który normuje odpowiedzialność deliktową względem osób trzecich. Jak słusznie wskazał Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 18 marca 1971 r., sygn. akt I CR 6/71, przepis art. 652 k.c., regulując odpowiedzialność wykonawcy, odsyła w zakresie jej podstaw do zasad ogólnych, a więc w przypadku szkód wyrządzonych osobom trzecim - od zasad odpowiedzialności za czyny niedozwolone (art. 415 i nast. k.c.). Do przyjęcia zatem odpowiedzialności wykonawcy za szkodę nie wystarcza powołanie się na przepis art. 652 k.c., gdyż niezbędne jest stwierdzenie, jaka zasada odpowiedzialności deliktowej - ze względu na okoliczności konkretnego przypadku - ma miejsce. W myśl art. 415 k.c. kto z winy swej wyrządził drugiemu szkodę, obowiązany jest do jej naprawienia. Odpowiedzialność deliktowa powstanie więc w przypadku wystąpienia zdarzenia, z którym system prawny wiąże odpowiedzialność na określonej zasadzie, szkody i związku przyczynowego między owym zdarzeniem a szkodą. Działanie bądź zaniechanie osoby odpowiedzialnej musi być przy tym zawinione i bezprawne.

Mając na uwadze powyższe rozważania oraz zebrany w sprawie materiał dowodowy Sąd uznał, iż powódka nie wykazała jaka dokładnie szkoda zaistniała- w tym jej faktycznej wysokości, związku przyczynowego pomiędzy działaniem strony pozwanej a rzekomą szkodą, a także bezprawności i winy w działaniach strony pozwanej. Przedstawione przez powódkę dowody odnosiły się w zasadzie do stanu technicznego samochodu marki B. w maju 2009 r. Nie wskazywały na czas, miejsce oraz okoliczności powstania szkody. Powódka twierdziła co prawda, iż regularnie wyjeżdżała ze swojej posesji drogą remontowaną przez stronę pozwaną, jednak nie potrafiła opisać w sposób precyzyjny okoliczności powstania szkody, a także nie wykazała, które ze stwierdzonych w pojeździe wad wynikają bezpośrednio z działań strony pozwanej. Zgodnie z zeznaniami świadka S. S., pełniącego funkcję kierownika przedmiotowych robót, remontowana droga była należycie oznaczona, a dojazdy do posesji były dwa razy dziennie podsypywane destruktem bitumicznym. Jeżeli zdaniem powódki jej wyjazd na drogę był nienależycie wykonany, winna tę okoliczność udowodnić. Jak stanowi bowiem art. 6 k.c. ciężar udowodnienia faktu spoczywa na osobie, która z faktu tego wywodzi skutki prawne. W ocenie Sądu, z przedstawionego przez powódkę kosztorysu, faktur oraz akt szkody, nie wynika, iż strona pozwana zaniedbywała swoje obowiązki związane z wykonaniem tymczasowego podjazdu. Nawet ewentualne przyjęcie wadliwości wykonanego podjazdu nie przesądza o odpowiedzialności strony pozwanej, ponieważ powódka nie przedstawiła dowodów na to, że wady wskazane w kosztorysie z dnia 8 maja 2009 r. powstały na skutek wyjeżdżania z posesji, a nie np. w wyniku wieloletniej eksploatacji. Z uwagi na przypisywanie przez powódkę odpowiedzialności deliktowej stronie pozwanej, w przedmiotowej sprawie brak jest jakichkolwiek domniemań, które przenosiłyby na stronę pozwaną ciężar udowodnienia określonych faktów. Nie można bez konkretnych dowodów przyjmować, że skoro powódka jeździła po tymczasowo wykonanym podjeździe przez stronę pozwaną, uszkodzenia w jej aucie powstały właśnie w wyniku tej czynności. Przyjęcie takiego stanowiska byłoby krzywdzące dla strony pozwanej i godziłoby w zasadę kontryktoryjnego procesu. Potwierdzeniem powyższych wywodów jest opinia pisemna oraz uzupełniająca opinia ustna biegłego sądowego z zakresu techniki samochodowej i wypadków drogowych M. Ł., z której w sposób jednoznaczny i stanowczy wynika, że na podstawie zebranego w sprawie materiału dowodowego, brak jest możliwości wykazania adekwatnego związku przyczynowego pomiędzy stwierdzonymi usterkami w samochodzie powódki a działaniami strony pozwanej. Biegły wyraźnie wskazuje, iż nie jest możliwa weryfikacja uszkodzeń samochodu powódki opisanych w kosztorysie sporządzonym przez S. G., z miejscem powstania tych uszkodzeń, gdyż w tym zakresie nie ma żadnych a tym bardziej pewnych dowodów rzeczowych co do daty zdarzenia i stanu miejsca zdarzenia oraz w zakresie śladów na samochodzie powódki. Za niezasadny należało więc uznać wniosek pełnomocnika powódki o zobowiązanie J. G. do przedłożenia w formie elektronicznej zdjęć dołączonych do sporządzonego przez niego kosztorysu. Wniosek ten należało potraktować jako spóźniony, gdyż powódka dysponowała znaczną ilością czasu na zgłoszenie przedmiotowego wniosku w odpowiednim terminie, tj np. przy przesłuchaniu świadka. Na uwadze należy mieć także fakt, iż powódka w swoich twierdzeniach wskazywała na 11 maja 2009 r. jako dzień, w którym zawiesiła się na podjeździe i nie mogła ruszyć, w związku z czym powstały w

podwoziu uszkodzenia. Kosztorys opisujący wady w samochodzie marki B. został jednak sporządzony w dniu 8 maja 2009 r., a więc przed opisywanym przez powódkę zdarzeniem. Powódka nie wykazała jednocześnie, iż fatycznie w dniu 11 maja 2009 r. zawiesiła się podczas wyjazdu z posesji, nie przedstawiając na tę okoliczność żadnych dowodów.

Powódka nie udowodniła również, iż jej pojazd w wyniku doznanych uszkodzeń pozostawał niesprawny, z związku z czym zmuszona była wynająć samochód zastępczy. Zauważyć należy, że zgodnie z zeznaniami świadka A. M. powódka dokonała naprawy swojego samochodu, przez co w postępowaniu likwidacyjnym rzeczoznawca musiał oceniać rozmiar ewentualnej szkody w oparciu o części wymontowane. Kalkulacja szkody pojazdu powódki znajdująca się w aktach szkodowych została wykonana w dniu 28 sierpnia 2009 r., a więc naprawienie auta musiało nastąpić przed tą datą. Jak wynika natomiast z przedłożonej przez powódkę umowy najmu samochodu, została ona zawarta w dniu 1 września 2009 r., czyli de facto po naprawie jej pojazdu. Brak jest również jakiegokolwiek materiału dowodowego potwierdzającego, iż powódka w celu ochrony swojego auta przed dalszymi zniszczeniami musiała korzystać z pojazdu zastępczego, podczas gdy jej samochód stał na podjeździe. Roszczenia powódki w zakresie odszkodowania z uwagi na konieczność wynajęcia samochodu zastępczego są więc bezzasadne i nie zasługiwały na uwzględnienie. Za nieuzasadnione należało również uznać dochodzenie kwoty z faktury VAT nr (...) z dnia 28 kwietnia 2009 r., gdyż opisane na fakturze usługi nie pozostają w związku z opisywanymi przez powódkę zdarzeniami. Wykonane czynności są w ocenie Sądu typowymi czynnościami związanymi z eksploatacją samochodu, a nie naprawą powstałych ewentualnie szkód.

Mając na uwadze powyższe argumenty, Sąd w pkt I wyroku na podstawie art. 652 w związku z 415 kc oddalił powództwo jako niezasadne.

Orzeczenie o kosztach procesu Sąd wydał na podstawie przepisu art. 98 k.p.c., zgodnie z którym strona przegrywająca sprawę obowiązana jest zwrócić przeciwnikowi na jego żądanie koszty niezbędne do celowego dochodzenia praw i celowej obrony. Powódka jako strona przegrywająca proces jest więc zobowiązana do zwrotu w całości przeciwnikowi procesowemu i interwenientowi ubocznemu tych wszystkich kosztów, które ponieśli dla celowego dochodzenia obrony swych praw przed Sądem. Jak stanowi natomiast art. 108 § 1 k.p.c. sąd może rozstrzygnąć jedynie o zasadach poniesienia przez strony kosztów procesu, pozostawiając szczegółowe wyliczenie referendarzowi sądowemu; w tej sytuacji, po uprawomocnieniu się orzeczenia kończącego postępowanie w sprawie, referendarz sądowy w sądzie pierwszej instancji wydaje postanowienie, w którym dokonuje szczegółowego wyliczenia kosztów obciążających strony.

Z/

1. odnotować;
2. odpis wyroku z uzasadnieniem doręczyć zgodnie z wnioskiem;
3. kal. 14 dni.